No. 135.

VLISSINGSCHE COURANT.

Woensdag 10 November.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is vóór drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk.

Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

Boekbeschouwing.

Proeve van onderzoek, *omtrent het* **Armwezen** *in ons vaderland*, enz. door G. **Luttenberg**, *Secretaris der Stad Zwolle, en lid van het Bestuur der Stads Armeninrigting en van andere instellingen van liefdadigheid aldaar.* **Tweede druk**, Zwolle, W. E. **Tjeenk Willink**, 1841.

(Vervolg van onze vorige.)

Onze lezers moeten ons verschoonen, dat wij hen zoo lang met deze stof bezig houden. Wij beschouwen dezelve, in dit tijdsgewricht, van het grootste gewigt, *van onmiddellyk nationaal belang*; en ook de Regering heeft, door de belangstelling, die zij aan het hier behandeld wordende geschrift geschonken heeft, getoond, de zaak mede van dien kant te beschouwen.

Ook leveren de voorkomende zaken en de beschouwingen, tot welke zij aanleiding geven, in ons oog voldoende afwisseling op.

De behandeling van het door den Heer **Luttenberg** voorgestelde, omtrent het *lagere onderwys*, verpligtte ons bijna wel, daarmede onmiddellijk in verband te beschouwen de *werkscholen*, die ZEd. aan de *leerscholen* wilde verbinden; mitsgaders het *Godsdienstig onderwys*, hetwelk *wy* in zoover met het lagere wilden in betrekking brengen, dat, op gezette uren, een geregelde overgang van het laatste tot het eerste, zoude moeten plaats vinden, ten einde dan *al* de kinderen met zekerheid ook het Godsdienstig onderwijs te kunnen doen genieten.

Dáárdoor hebben wij eene kleine afwijking gemaakt van de volgorde, door den heer **Luttenberg** in acht genomen, die het *onderwys in de Godsdienst*, eerst later, onder § 7, op zich zelve behandelde.

Wij komen nu tot zijne volgorde terug, en vinden dan, in de *vierde* plaats, door hem opgenoemd: **De Industrie-scholen.** (*)

[**Frégier**, Tom. II. pag. 100–106.]

Zulke scholen bestaan o. a. in *Frankryk* te *Chalons* en *Angers*. Daarin worden de gronden geleerd voor kunsten en handwerken, bijzonder de theoretische kennis, daartoe vereischt.

Aan die scholen kleefde echter vroeger dit gebrek, dat wel vele leerlingen het onderwijs aldaar genoten, doch, na de noodige kennis verkregen te hebben, zich niet tot de vakken van nijverheid voegden, tot de uitoefening van welke zij met de noodige bekwaamheid waren toegerust, maar deze, ten gevolge der verworvene meerdere kundigheden, beneden zich achtende, naar hoogere betrekkingen stonden, in welke het hun echter bezwaarlijk gelukte, geplaatst te worden.

Van dáár, dat het Fransche Gouvernement, het schadelijke hiervan inziende, in 1832, bij een nieuw reglement, is gaan vorderen, dat candidaten, welke aanspraak op beurzen wilden maken, het bewijs zouden moeten leveren, dat zij bereids gedurende een jaar als leerling waren werkzaam geweest, bij eenen tak van industrie, als voor hoedanigen zij het verdere onderrigt in de bedoelde scholen zouden wenschen te erlangen. Dat Gouvernement heeft daarenboven verklaard, dat de candidaten, welker ouders of voogden de verbindtenis zouden aangaan, om hunne kinderen of pupillen, na het verlaten der school, als leerlingen of werklieden te plaatsen in vakken van nijverheid, in de gronden van welke zij zouden onderwezen zijn, — bij gelijke kunde, — de voorkeur zouden hebben, boven anderen.

Onzes erachtens, behoort het in ons land de aandacht onzer staatslieden te trekken, met welk eene minutieuse zorg men in andere landen voor de goede en gelukkige uitoefening van de verschillende takken van volks-nijverheid waakt; en hoeveel opoffering men zich dáár getroost, om er de grondslagen, ook bij het aankomend geslacht, toe te leggen.

Waarom niet alzoo bij ons? « Ons land is geen land « van *industrie*, namelijk van die, welke niet in handel « en landbouw bestaat," zegt men welligt. Wij ontkennen dit volstrekt.

Wanneer wij maar, door eene meer billijke verdeeling der belastingen, door vereenvoudiging onzer staatthuishouding, en door een vrijzinniger handels-stelsel, er toe gekomen zullen zijn, het leven voor de arbeidende klasse goedkooper te doen worden; wanneer wij, ten gevolge van het herstel van ons crediet, (door natuurlijke middelen,) de vereischte kapitalen tot billijken intrest, ten behoeve der nijverheid, zullen kunnen erlangen; wanneer eindelijk een meer nationale geest bij ons volk zal zijn opgewekt, en de verderfelijke gewoonte zal hebben opgehouden, van altijd aan het vreemde de voorkeur te geven, boven de producten van vaderlandschen oorsprong; dan zouden wij niet weten, waarom onze landaard, onze ligging of onze omstandigheden zich tegen het uitoefenen met goed gevolg van vele takken van nijverheid zouden verzetten, met welker uitoefening in andere Staten millioenen hun bestaan vinden, — wanneer wij slechts voor de aankweeking van bekwame arbeidslieden gezorgd hadden.

Is de *wol*, het *katoen*, de *zyde*, het *vlas*, zooveel bezwaarlijker bij ons te erlangen, dan in andere Staten, als b. v. *Engeland*, *Frankryk*, *Duitschland*, *Belgie*? De *indigo*, de *meekrap*, en andere verwstoffen, zijn ze verder buiten ons bereik, dan voor gene Staten?

Bestaat er eenige physieke of morele noodwang, dat wij in het stuk der landhuishoudkunde voortdurend bij andere natien moeten ten achteren blijven?

En zoo wij geene ijzer-, geene kolen- en andere mijnen bezitten, hebben wij daar tegen over niet de gewigtige débouchés van onze Kolonien, die b. v. *Duitschland* en *Belgie* missen?

Waarom moeten wij zooveel *schrijf-*, *behangsel-* en ander *papier* uit Frankrijk en Duitschland trekken? Waarom zouden wij geene genoegzame *stalen-pennen*, geene *scharen*, *naalden*, enz., voor onze eigene behoefte kunnen vervaardigen? (*)

En het *vensterglas*, het *porcelein*, het *aardewerk*, hoeveel hiervan trekken wij jaarlijks uit vreemde Staten, die intusschen zorgen, zoo min mogelijk van onze fabriekvoortbrengselen in ruil te behoeven. Men denke b. v. maar eens aan de *suiker*, enz. enz. Zelfs van *tapijten*, *meubelen*, *rijtuigen*, *kleederen* (†) worden wij voor een groot deel nog altijd door vreemdelingen voorzien.

Maar, wij vragen het in ernst, *waarom* toch? Is onze natie zóó stomp, zóó onbevattelijk, dat zij niet zou kunnen leeren, al deze voorwerpen, of het grootste deel derzelven, even deugdelijk te vervaardigen, als andere natien?

Neen, neen, dat wij het slechts erkennen, grootendeels heeft hier de schuld het *vooroordeel*, waarmede zelfs de Regering besmet schijnt, dat ons land niet voor het fabriekwezen geschikt is; terwijl die ongschiktheid intusschen voortvloeit uit oorzaken, die de Regering het in hare hand heeft, op te heffen. Men kweeke bekwame *industriëelen*, getroooste zich daarvoor, gelijk andere Staten, eenige opofferingen; men streve er naar, het leven in ons vaderland voor de arbeidende klasse goedkooper te doen worden; men moedige kundige, in het fabriekwezen ervarene personen aan, om zich in ons midden te komen vestigen; men bevordere zooveel immers mogelijk een vrij handelverkeer met de ons omringende volken; en Nederland zal niet maar alleen een land zijn met eenen bloeijenden *handel*, een voordeeligen *landbouw*, maar ook met een arbeid en welvaart verspreidend *fabriekwezen*.

Dat alles bezit ook *Engeland*, ongeacht zijnen zwaren schuldenlast, zijne *graanwetten* en zijne *armentaxen*. Waarom zouden wij, bij de noodige inspanning van ons verstand en onze vlijt, bij den krachtdadigen wil aan de zijde der hooge regering, niet hetzelfde vermogen? Wij, die geene *graanwetten* behoeven te behouden, en die onze *armenlasten*, die eenigermate naar armentaxen beginnen te gelijken, — juist door aldus te handelen, — aanzienlijk zouden verminderen?

Dat wij niet *alle* takken van industrie, zonder onderscheid, zouden moeten willen nationaliseren, behoeft geen betoog; maar evenmin dat wij het er nog vele zouden *kunnen* doen, die wij thans niet, of in onvolkomene en onbeduidende mate, bezitten. *(Het vervolg hierna.)*

(*) Scholen voor kunsten en en handwerken. In ons No. 126, van 20 Oct. ll. sprekende van werken van algemeen nut, die men tot vermeerdering van arbeid, nog op vele plaatsen zou kunnen bouwen of aanleggen, noemden wij deze inrigtingen oneigenlijk werkscholen.

(*) Met genoegen vernamen wij, dat sedert kort eene fabriek van eerstgenoemd artikel in ons vaderland gevestigd is.

(†) Wij hoorden nog voor korts een Lid der Staten-Generaal aan eene publieke tafel zeggen, dat hij zijne kleederen nog altijd te Brussel laat vervaardigen.

Zaken van den Dag.

Koning Willem I, Graaf van Nassau.

De komst van Z. M. Koning **Willem I**, **Graaf van Nassau**, hier te lande, heeft aan eenige onzer dagbladen stof tot verschillend schrijven, en aan het publiek grond tot menigerlei opmerking verschaft.

Het artikel in de *Staats-Courant*, houdende, dat men « den grijzen Vorst" *niet verwacht had*, is vooral met bevreemding gelezen, en niet minder vinnig gehekeld.

Bezaten wij een *homogeen*, een zamenwerkend ministerie, de heeren **van Doorn** en **van Maanen** zouden niet kunnen worden uitgekipt, om hen van ondank jegens hunnen ouden Meester en Vriend te beschuldigen, en evenmin de heer **Schimmelpenninck**, om alleen *aan Hem* te wijten, hetgeen dat artikel kwetsends voor den vader des Konings, en daardoor ook, in zekeren zin altans, voor Z. M. zelve kan geacht worden, te bezitten. Men zou dan de daad beschouwen, als van het **Ministerie** afkomstig, en men zou er zich toe bepalen, er eene staatkundige strekking in te zien, en deze, als zóódanig beoordeelen, zonder dat persoonlijke politieke gevoelens van dezen of genen Minister daarbij konden worden ter sprake gebragt.

Nogtans ligt er zooveel omzigtigheid, of liever *huiverachtigheid om te mishagen*, in het karakter onzer Nederlandsche Ministers in het algemeen, dat men schier niet kan of mag aannemen, dat hier deze of gene Minister maar geheel op zich zelven gehandeld hebbe. Veeleer zou men moeten aannemen, dat deze zaak onder die weinigen is gerangschikt geworden, waaromtrent, volgens de uitdrukking van den heer **Baud**, eenstemmigheid bij den Minister-raad gevorderd wordt.

En zoo ja, dan zou men mogen vragen, welk doel kan **de Regering** met dat vreemdsoortige artikel gehad hebben?

Den **Graaf van Nassau** te honen? Behalve de edelaardige denkwijs des Konings, laat ook eene onpartijdige redenering niet toe, *zulk* eene bedoeling bij de meerderheid der Ministers te onderstellen.

Maar, wat men onderstellen mag, is: dat men bij de Regering niet volkomen gerust was, omtrent de wijze, waarop 's Konings Vader en diens Gemalin, door de bevolkingen der plaatsen welke zij zouden doortrekken of bezoeken, konden ontvangen worden. Men achtte het welligt hier voorzigtig, eenigzins te verschillen van de denkbeelden des heeren **Baud**, op het stuk der **volksstem**, [welk woord Z. Exc. alleen aan *liedekens* doet denken;] en liever aan te nemen, dat hetgeen de openbare organen achtervolgelijk gemeld hebben, omtrent de mate, in welke de Graaf en H. D. Gemalin voor het tegenwoordige in de liefde en hoogachting des Nederlandschen volksdeelen, niet zoo geheel en al bezijden de waarheid is geweest

Dat men, naar aanleiding hiervan, zich, *eensdeels*, reeds bij voorraad van de zijde der Regering buiten verantwoording heeft willen stellen, wegens de gevolgen, welke mogelijk konden ontstaan, uit eene reize en bezoek, die zij vergeefs getracht had voor te komen; zoomede de natie in te lichten, dat die reize en dat bezoek noch Haar werk, noch Haar wensch waren; en *anderdeels*, **den Graaf zelven** nog in tijds eenen wenk te geven; H. D. het bedenkelijk, hetwelk de regering-zelve in die reis

zag, te doen gevoelen, en daardoor, zoo mogelijk, H. D. alsnog van besluit te doen veranderen.

Bedoelde men *dit* met het artikel, dan mag men hetzelve waarlijk niet al te scherp beoordeelen. De voorzigtigheid en de staatkunde schenen het *dan* voor te schrijven, of altans zeker te billijken; maar dan ook vinden wij er grond in, tot de navolgende twee opmerkingen:

1°. Dat de regering in 't algemeen aan eene VOLKSSTEM, aan eene uitdrukking van het VOLKSGEVOELEN, geloofd, en er eenig gewigt aan toekent; en dat de heer BAUD, die bij dat woord slechts aan *liedekens* denkt, dus een ongelijksoortig, een van de zijde des volks weinig geloof-verdienend bestanddeel van die regering uitmaakt.

2°. Dat de positie, waarin de GRAAF VAN NASSAU zich door een en ander geplaatst ziet, stof tot ernstig nadenden oplevert, inzonderheid ook voor Vorsten, welke eenigen prijs stellen, op het bezit en behoud van de liefde en achting der volken, tot welke zij in betrekking staan of stonden; en aan welke Vorsten niet onverschillig is de dankbaarheid van het levende, en het vereerend aandenken der volgende geslachten.

Benoeming tot Voorzitter der Tweede Kamer van den heer van Dam van Isselt.

Van vele zijden, is die benoeming toegejuicht, en ook bij ons bestaan er gegronde redenen voor.

Wat men ook den heer VAN DAM heeft te laste gelegd, altijd troffen wij hem aan op den regten constitutionelen weg; altijd trachtte hij in mannelijke, rondborstige taal op *dien* weg te doen wandelen en vooruitgaan; en zelfs dáár, waar er schijn bestond, dat veranderde inzigten bij hem ontstaan waren, daar kostte het, aan hem die met kalmte en onpartijdigheid wilde oordeelen, weinig moeite, om nog altijd deugdelijke beweegredenen voor zijn gehouden gedrag te vinden.

Alles schijnt aan te toonen, dat ook de mannen van vrijzinnige denkwijze, de voorstanders van vooruitgang, en van afdoende verbetering onzer instellingen, in de Tweede Kamer, hem als zóódanig hebben beoordeeld.

Ware hij door *deze* als een *Apostaat* beschouwd, geen bekwamer gelegenheid, voor de genoemde mannen, om hem dit te doen gevoelen, om hem deswege te bestraffen, dan zich NU voordeed, bij zijn candidaatschap voor het Voorzitterschap der Tweede Kamer; want zeker is het, dat al de politieke vrienden des heeren SNOUCK HURGRONJE, de voorstanders van het stelsel, door *dezen* vertegenwoordiger omhelsd, tegen over den heer v. D. stonden; en van waar nu eene meerderheid, zoo de mannen van vooruitgang hunne stem aan den heer v. D. onthouden hadden, gelijk zij hadden *kunnen* doen, al ware 't maar door blanco-briefjes?

Men heeft de verkiezing des heeren VAN DAM als ongrondwettig voorgesteld, doch in ons oog te onregte.

Zoodra de vergadering uit meer dan de helft der leden bestaat, mag zij een besluit nemen. Dit vereischte bestond: er waren 44 leden in de vergadering.

Van dit getal waren later *vier* leden, welke toonden, geenen invloed op de verkiezing te willen uitoefenen: zij hielden daardoor op, stem hebbende leden der vergadering te zijn: het was volkomen hetzelfde, als waren zij er niet, en het getal tegenwoordige leden werd daardoor gebragt op 40. Daar de 4 niet stemmende leden overigens ook begrepen waren onder het getal, hetwelk later besliste, dat zij bij de verkiezing als niet tegenwoordig zijnde moesten beschouwd worden, werd ook *hun* hier gelegenheid gegeven, tegen deze uitlegging op te komen; *maar*, de meerderheid besliste in voordeel der benoeming van den heer VAN DAM, hetgeen *niet* het geval zou zijn geweest, waren HIER slechts 22 vóór die stelling geweest. Door dit besluit werd dus, zoo noodig, aangevuld, wat in het eerste sommigen twijfelachtig mogt zijn gebleven.

De consequentie, die men uit deze handelwijze getrokken heeft, dat vijf of zes leden eene volstrekte meerderheid zouden kunnen uitmaken, wanneer al de overige tegenwoordige leden briefjes in blanco gaven, kan niet bestaan, wanneer de Kamer *consequent* blijft, in hare nu aangenomene stelling, dat de niet stemmende leden *als niet tegenwoordig* worden beschouwd.

Immers, waren er dan zooveel briefjes in blanco, dat het getal der als tegenwoordig beschouwd wordende leden tot beneden de helft van het geheele getal van 58 gebragt werd, *dan* verhinderde de grondwet, om een besluit te nemen.

Aan te nemen overigens, dat van een dertigtal tegenwoordige en ter stemming geroepene leden slechts 5 of 6 zouden willen stemmen, is in ons oog eene absurditeit. Het mogt in een krankzinnigen huis plaats vinden, maar mag van eene vergadering van leden der Staten-Generaal niet worden verwacht.

Men erkent het regt, om, bij eene stemming tusschen twee Candidaten, die men geen van beiden verkiest, van een blanco-briefje gebruik te maken.

Maar wanneer één lid of enkele leden zoo iets doen, mogen zij niet verlangen, door dit hun klein getal, meer invloed op de verkiezing uit te oefenen, dan 18 of 20 andere gezamenlijk. Wanneer 18 leden den heer SNOUCK HURGRONJE en 22 den heer VAN DAM VAN ISSELT verlangen, dan moeten 4 leden geene magt hebben, om te bewerken, dat geen van deze beiden benoemd worde.

En dit zou toch maar het geval zijn, ging de stelling door, die wij bestrijden.

Eerst dan, wanneer er zóódanig getal leden in de vergadering tegen de beide Candidaten gestemd was, dat zij, door niet te stemmen, het getal der als tegenwoordig te beschouwen leden konden brengen tot *beneden de helft*, van 58, eerst dan kon er mogelijkheid bestaan, dat de meerderheid der Kamer voor geheel andere Candidaten, dan die, waarover de stemming liep, gestemd was; en al hield dan ook slechts één lid door een blanco-briefje de verkiezing tegen, — *dan* kon hij zeer wel in den geest van de meerderheid der leden van de 2ᵉ Kamer gehandeld hebben, door de verkiezing voor het oogenblik onmogelijk te maken. Maar, zoolang *meer* dan de helft der leden van de Kamer tegenwoordig is en *stemt*, heeft, naar ons inzien, de grondwet gewild, dat de volstrekte meerderheid der *uitgebragte* stemmen moet kunnen beslissen, en dat niet enkele leden dit moeten kunnen beletten.

(*Het vervolg hierna.*)

NIEUWSTIJDINGEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 4. November. De Indische pakketboot is te Marseille aangekomen, met berigten uit China, tot den 24 Augustus.

Alles was destijds te Macao nog zoo in het onzekere, dat men niet wist, of het op vrede, dan wel op oorlog zou uitloopen. De nieuwe Engelsche gevolmagtigde, sir *Henri Pottinger* was te Hong-Kong aangekomen en de Chinesche overheden schenen hem meerdere achting toe te dragen, dan aan zijnen voorganger *Charles Elliot*. De berigten uit het hart van het rijk medebrengende, dat de Chinesen nieuwe uitrustingen maakten, hadden sir *Henri Pottinger* het besluit doen nemen, om de Engelsche magt Noordwaarts te doen oprukken; ook had hij den handel en de Engelsche onderdanen van dit zijn voornemen kennis doen geven, hen vermanende, zich op alles voorbereid te houden.

De overheden van Kanton, over deze demonstratiën verschrikt, hadden den Engelschen gemagtigde op nieuw aanzienlijke sommen gelds doen aanbieden, zoo hij zich rustig te Hong-kong wilde houden, maar sir *Henri Pottinger* had hun ten antwoord doen geven, dat hij gekomen was om oorlog te voeren en geenszins om geldelijke bedingen te sluiten. De overheden van Kanton hadden ten gevolge hiervan, op zich genomen, de eischen der Engelschen, die aan dezelve door den Majoor *Malcolm* overgebragt waren geweest, aan den Keizer op te zenden.

Van Bombaij waren versterkingen, zoo van schepen, als van troepen, afgezonden. De magt, die zich nu te Hong-Kong bij een bevindt, bestaat uit veertien oorlogsvaartuigen van onderscheiden grootte en 3000 man landing-troepen.

Van een anderen kant berigt het blad *het Kanton Register* van den 24 Augustus, dat de Engelsche vloot, begeleid door 21 transportschepen, de baai van Hong-Kong den 21 Augustus in drie smaldeelen verlaten heeft, de expeditie moet Amoy gaan aantasten en de werken daarvan slechten. Het geheele archipel moest onder de heerschappij van Engeland gebragt worden. De Engelsche gemagtigde zal zich naar Tientoin begeven, om bezit te nemen van het hoofd van het groot kanaal. Hij zal waarschijnlijk tot Tangehovosoo, 12 mijlen van Pekin, voortreizen. Acht schepen zullen, onder kommando van den Kapitein *Nias*, in de wateren van Kanton verblijven.

NEDERLANDEN.

'sGRAVENHAGE, den 5. November. De Leden van de Eerste Kamer der Staten-Generaal zijn tegen Donderdag aanstaanden, den 11. dezer, bijeengeroepen.

— De staatsbegrooting voor het Departement van Buitenlandsche Zaken is heden bij de Tweede Kamer met 39 tegen 6 stemmen aangenomen.

AMSTERDAM, den 5. November. Wij vernemen van goederhand, dat onze stadgenoot, de heer *P. Huidekoper*, terstond na de aanvaarding zijner betrekking als Lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, waartoe hij onlangs op zulk eene eervolle wijze door de Staten van dit gewest was gekozen, aan Z. Exc. den Minister van Financiën verklaard heeft, afstand te doen ten behoeve der schatkist, zoowel van de ƒ2500 aan die betrekking verbonden als van zijne reis en verblijfkosten. Terwijl dezer dagen van andere dergelijke opofferingen met eenige ophef melding is gemaakt vermeenen wij dit loffelijk voorbeeld, door onze vertegenwoordiger en stadgenoot aan de Regering gegeven, zonder verder betoog als eenvoudige daadzaak niet te mogen verzwijgen.

— In den nacht van den 2. dezer, zijn te Alphen, in het vooronder eener te Woerden te huis behoorende zandschuit, 4 personen door kolendamp bedwelmd gevonden. Niet dan met veel moeite zijn deze lieden in het leven teruggeroepen; doch aan eene, een meisje van 19 jaren is de geneeskundige hulp te vergeefs beproefd.

GEMENGDE BERIGTEN.

— De gemalin van hertog Maximiliaan van Leuchtenberg, is van eene dochter bevallen. — Aan het plan, om St. Petersburg en Moskau door middel van een ijzeren spoorweg

zal nu denkelijk binnen weinige maanden gevolg worden gegeven. — In Onder-Wallisserland bespeurt men groote gisting. — Uit Syrië luiden de berigten dagelijks ongunstiger. De Sheiks van den Libanon hebben de schatting, hun door de Porte opgelegt, andermaal geweigerd; de Drusen en Maroniten beoorlogen elkander onderling, en de openbare wegen worden door zwervende horden van Bedouinen onveilig gemaakt. — De Engelsche Koningin-weduwe Adelaide lijdt sedert eenige dagen aan zware verkoudheid; het laatste uitgegeven bulletin luidt echter niet ongunstiger. — Bij de Britsche marine heerscht voortdurend groote drukte. De equipage van alle schepen in de zeehavens wordt op voet van oorlog gecompleteerd. — O'Connell is tot lord maire van Dublin verkozen. — De graaf de Celles, is den 1. Nov. in Parijs, na eene korte ziekte, overleden. — De zuster van den beruchten Marat, is dezer dagen op een zolder, in den ouderdom van 83 jaren, in de grootste armoede gestorven. — Spaansche vlugtelingen komen nog dagelijks in Frankrijk aan. — Men weet dat 200,000 Engelsche geweren in den Tower verbrand zijn; een Fr. blad zegt, dat zoodra de heer Guizot, hiervan kennis heeft ontvangen, hij aan het Engelsche ministerie heeft geschreven, dat er ook 200,000 Fransche geweren verbrand moeten worden, om de balans van Europa te bewaren. — Te Brussel is men eenigzins van den schrik bekomen. — In Gend heeft men pogingen aangewend, om het volk in opstand te brengen. - Verwacht de Nichten, blijspel door den auteur van de Neven. — Eene fatsoenlijk jufvr. poogt met een matig kapitaaltje een fatsoenlijk man langs den weg der verkeering tot een huwelijk te leiden. Adr. verhuurkantoor, alwaar voor 10 cent nader inlichting is te bekomen. Een portret wordt niet beloofd. (H. B. 5 Nov.) — Een begaafd heer biedt ƒ 3000 en meer voor eene geld gevende betrekking. (id). — Een damesgenootschap, welks administrative werkzaamheden door heeren worden behartigd biedt werk en lektuur ter zedelijke opleiding aan vlijtige mannen en vrouwen van den behoeftigen stand, tegen betaling van ƒ 10 per hoofd. (Id.) — De rijke Hessische Luit.-Colonel Hessberg, poogt eene gemeente van puik-Christenen te stichten; heeft reeds een boek van 350 pag. uitgegeven. Vele armen hebben zich laten aannemen, want de stichter ziet op geen geld. — De poeet van der Hoop heeft het tijdelijke met het eeuwige verwisselt. — Geen cognac met zout meer! à 25 ct. te Utrecht. — Wordt gevraagd een Hervormde tuinman die goed te paard kan rijden, (Id.) — De Noord-Brabander staat in 't harnas tegen 't dierlijk magnetismus. — Soliman-Bassa keert naar Frankrijk terug. — Te Tilburg zijn twee lijkbussen met verbrande beenderen gevonden.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 9 November. Sedert den 6 dezer zijn alhier ter reede gekomen:

Voor Antwerpen bestemd:

De Mary, P. Gress, Liverpool, klipzout; Cathinka, J. C. van Selon, St. Petersburg, lijnzaad; Lutor Schwergaard, Montevideo, huiden; Prinses Victoria, T. Jackson, Londen, stukgoederen en passagiers; Geertruida Smit, E. C. Eilto, Riga, lijnzaad; The William, T. Hall, Newcastle, steenkolen, The City of Edimburg, J. C. Hatt, Londen, stukgoederen; Emil, P. F. Heitmann, Bordeaux, wijn; The Peace, R. Breekon, Plijmouth, klei.

Voor Gend bestemd:

De Zeenijmph, F. Frerichs, St. Petersburg, lijnzaad, Wicherdina, J. J. Kroon, Bordeaux, wijn; Fetje, R. A. Heirichs, Bergen, stokvisch.

Voor Vlissingen bestemd:

The Harvest, C. Mitcheson, Sunderland, steenkolen.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild:

Helena, J. F. Schutteron, Wismar; Pylad, F. Nijeberg, Gohtenburg; Ornen, J. F. Butenschon, Gohtenburg, alle drie met ballast; le Charles, J. Jorgensen, Singapore; The Soho, T. Whitcombe, Londen; Exeter, J. N. Tuck, Corsu, alle drie met stukgoederen; Eugene, J. J. Reeners, Hull, manufacturen; Georgiana, C. Breekwoldt, Mallaga, Providentia, E. Sikkes, Villa-Nova, beide met fruit.

Van Gend gezeild:

De Jonge Pieter, H. de Jongh, Hamburg, stukgoederen; A. Hermince, J. de Moller; Georg, C. Moller, beide naar Rostock, met ballast, Hendrika, H. H. Ricke, Hamburg, lijnkoek; Fortuna, A. de Jaeger, Hamburg; die Hoffnung, H. Lucht, Messina, beide met ballast; Phoebus, H. Lonsing, Hamburg, suiker.

ADVERTENTIEN.

† † † De Notaris *D. UIJTTENHOOVEN* zal, op Dingsdag den 23. November 1841, des namiddags ten 3 uren, in de Societeit *la Belle Alliance*, aan de IJzeren Brug, te Vlissingen, in tegenwoordigheid van den Heer Kantonregter van het Kanton Vlissingen, publiek aan den meestbiedenden presenteren te Verkoopen:

Een HUIS en ERF, zijnde eene BROODBAKKERIJ, staande en gelegen te Vlissingen, in de Breewaterstraat, Wijk D, N°. 117, kadastraal bekend sectie E. N°. 828, ter grootte van 91 ellen,

Daags vóór de Verkooping voor een ieder te zien.

NB. Deze Verkooping zal precies ten 3 uren aanvangen, zonder als naar gewoonte tot 4 uren te wachten.

PUBLIEKE VERKOOPING

te Vlissingen, op Dingsdag den 16 November 1841, des voormiddags ten 11 ure, op het Beursplein, van een SCHEEPS-INVENTARIS, bestaande in ANKERS, KETTINGEN, KABELS, ZEILEN, POMPEN, RONDHOUTEN, STAANDE en LOOPEND WANT, en hetgeen meer zal worden geveild: — alles afkomstig van het te Zoutelande gestrande Russische Brikschip *Mathilde*, gevoerd geweest door Kapitein *H. Smith*.

Nadere informatien te bekomen bij de Heeren *RETSIN, DE GROOFF en Comp.*, Commissionairs. Brieven franco.

§ § § Gedurende deze en de volgende week ligt in lossing, voor rekening van de Wed. *J. B. WIBAUT en ZOON*, de Brik *Harvest*, Kapitein *Nitcheson*, van Sunderland, met best brandende GROVE MAAT- en KAGCHEL-KOLEN.

VLISSINGEN, 9 November 1841.

Te Vlissingen, bij C. J. DE SWART.